

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Foi'a acésta va esti de döue ori pe luna, pone la regulare; era de aici in colo o data pe seputerna, cu si pone acilea: Marti sér'a. — Prenumeratările se prîmesc in tôte dilete.

Pretiulu pentru Ostranguri'a: pre anu 6 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. pre unu triluniu 1 fl. 50 cr. era pentru strainetate: pre unu 8 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fl. pre unu triluniu 2 fl. in v. a.

Tôte sfidienicle si banii de prenumeratările sunt de a se tramite la Redactiunea diurnalului:
Aradu, strai'a Teleki-ana, nrul 27.

Insertiunile se prîmesc cu 1 cr. de linia, si 30 cr. tacse timbrale.
Unu exemplar costă 15 cr. si se poate cumpăra in librari'a lui M. Klein jun. din Aradu.

Candidatu de — preotesa.

Am unu bade badisiosu,
Ca o flóre de bujori;
Si baditi'a badisoru
Mi-s'a facutu domnisoru;
Sà 'ncape 'n preparandia
Si-a-poi in bogoslovia.
Ada-mi-lu Dómne a casa:
Sà me faca — preotesa.

Badea e omu invetiatu,
Cà-ci a fostu la scóla 'n satu,
Fostu-a si 'n preparandia,
Acum e 'n bogoslovia:
Popa ca elu n'o sà fia
Neci chiaru intr'o varmegia. —
Acusi va veni a casa:
Sà me faca — preotesa.

Mài baditia domnisoru, —
Fa voi'a — vladiciloru
Éca . . . du döue-trei sute
Si te vei popi mai iute;
Dér sà-ti ceri si singhelia:
Sà fii popa pe vecia. —
Si a-poi vino a casa:
Si me ia de — preotesa!

Vladica Mari'a ta, —
Nu sciu ce-a dice tat'a;
Dér pentru o parochia
Credu, cà-ti da baremu o mîia;
Inse acea parochia:
Mare si grasa sà fia. —
Cà-ci tatuchii nu-i pré pasa,
Numai sà fiu — preotesa!

Eu mi-su séta de tieranu,
Dér de tieranu bogotanu; —
Nu sciu carte, neci scrisore,
Neci n'am portu de domnisiore;
Dér baditi'a me iubesc,
Cà-ci — d'aceea se popesce, —
Si càtu ce-vine-a casa:
Elu me face — preotesa.

Nu-mi pasa, nu-mi-e rusine,
Cà-ci mai sunt multe ca mine; —
Inse, Dómne, fia-ti mila,
Ca sà nu remanu in sfîrla; —
Si tu, Dómne, imi ajuta,
Sà potu face — lumei ciuda; —
Ada-mi baditi'a a casa,
Inse — fore preotesa . . . !

p. h. c.

d'in

Buziasiu.

Multiamita publica.

Noi, locuitori din istoriculu clopotu alu Androchielului pentru esficele sprijinu, documentatul pr'in fostulu solgabirdu alu nostru **Ureichiusiu**, la punerea mòrei märpodului in macinare fore apa d'in Mertibaciu, si la prefacerea acestui fluviu in rîu internaționalu, pre care mergu corabilele noastre pone la Sulina si in marea negra, unde se intelnescu cu flot'a Angliei, intrata in marea Marmara, — ii aducem pr'in acésta multiamita publica d'in clopotu. —

Rematorii d'in clopotu.

Vîrsta calugaresca.

ori

Tabul'a negra și chart'a rosâ.

— Comedia originala in 3 acte, —

de MARCU TULIU CICERONE.

(Inscenata in Orbila-mare, la anul Domnului 1877.)

Personele:

H. Procopio, calugăru și mare logofetu.

Mme Monpensier de Cucuta, amică intima a lui Procopio.

Zenobi'a Cojila, } moftologă și camerarii lui Procopio.

Tom'a Ciupérca, } moftologă și camerarii lui Procopio.

Pluto, Domnului infernului.

Ionel'yi, archipastore.

Croitore, doctor angelicus — archipastore in spe.

Lawrentie, doctor romanus — archipastore in spe.

M. Caiaffa, doctor utriusque *) — logofetu și archipastore in spe.

Bab'a Doc'a, Domn'a destinului.

Bab'a Hérc'a,

Bab'a Dur'a,

Bab'a Cârligut'i'a,

Minerv'a,

Dian'a,

Vest'a,

Venus,

Amoru,

Hymen,

Themis,

} ursitorie, servele Babii Doc'a.

Minerv'a,

Dian'a,

Vest'a,

Venus,

Amoru,

Hymen,

Themis,

} dîne și diei.

Actulu I.

Scen'a 3.

(Scen'a reprezinta unu salona pomposu — improvisat cu mobilie forte elegante; — in drept'a salonului un'a incaperi laterală; dormitoriu; in mediulocul salonului o măsa rotunda, pe măsa duoe lumini ardiende; lunga măsa unu scaună, pe care siede Procopio cu manele in peptu.)

Procopio: (Privindu orologiul.) — Sunt unuspre diece óre și somnul nu me cérca inca! ? — — Oh! se dîce, că in ceriuri este dreptate, dăr' atunci intrebă: — că óre torturele, ce necurmatu sguduescu acestu sinu alu meu, și ce consuma fore gratia acesta anima sangeranda, — sunt ele óre nemarginite și neimpacavere?! — — (Cu melancolia) — Sunt cinci-dieci de ierni, de candu inveti a me cunoșce — — duoe-dieci și cinci de ierni, — decandu cercu causele tuturor momentelor psichologice, ce se manifesta in internulu meu. — Suntu cinci-dieci de ierni, cari au sburatu peste mine ca visulu in diori de demanétia, ce nu ni lésa dupa sine alte urme, decătu nisce miste sentirii și moros'a realitate! — — Cinci-dieci de ierni! — diumetate din acestea au consumat suomnul; — éra cea-alta diumetate său consumat pr'in pofta — — și neactivitate; asie déra unde sunteți voi cinci-dieci de ierni, că-ci nu ve sentiesc?! — Oh! inse cu atătu mai multu sentiesc suvenirele vóstre triste, ce oprimă cumplită anim'a și sufletulu meu Si óre ce pote apesá totu-si sinulu meu farimatu de viciștudinele tempurilor — atunci, candu natur'a intréga pare atătu de maiestósa in liniștea sa, incătu numai sceleratuln, celu ce vede palosíulu pendiendu asupr'a sa, ar trebui singuru și numai să tremure in nelinișce consternatória?! — — — — — Si óre

voi: Croitore, doctor angelicus, Lawrentiu, doctor romanus și tu — Caiaffa, — cei ce pactati cu Domnului infernului, cu ursitorie și numai Celu — de susu ve scia, că cu cine inca ati trecentu in transacțiune, — nu suferiti, ceea ce io suferu?! — — Mi aducu a-minte, oh! ca și candu chiaru astadi a fostu, — că am cetitu in teneretiele mele aceste pasagie din Socrate: „poterea conscientiei este fore margini, și tortur'a sa e fore nume“ Asiè e; fora nume?! — Sinulu meu este intru adeveru sguduitu de un'a asemenea tortura — — — si e fore nume! (Se asfădia pe scaună, și, și-ascunde faciea in mani; Ciupérca intra in incapere singuru.)

Scen'a 4.

Procopio, Monpensier, Ciupérca.

Ciupérca: (Catra Procopio) — Mari'a-Ta! — domn'a este a-cì și doresce să o priimesei

Procopio: — Spune-i să vina! — (Ciupérca ésa afora. Monpensier intra.)

Monpensier: (Emotionata.) — Salutare cordiala Mari'a-Ta! — O cercetare in tempu de nopte — ce e dreptu — nu e convenientu pentru o dama Considerandu inse statulu nostru: că Mari'a-Ta esci preatu éra io vedova tenera si pr'in urmare, — neconvenientia se reduce numai la diumetate

Procopio: (Voiosu.) Oh! me rogu bine ai venit domna in tuguriul meu! — — — me crede, scumpa domna, că presentia DTale face o buna impresiune asupr'a mea, și deosebi in momentul acesta de un'a adeverata ispită sufletescă pentru mine Oh — domna! să seii, că cătu de nefericitu eram inainte de acést'a cu duoe minute: singura me-ai plange amaru nu numai; ci ti-juru, că déca DTa eventualmente nu ti-faceai astadi — acum'a — reverint'a, trebuiam să desperezu eu totulu. . . . Priimesce déra, scumpa madama, spressiunea deosebitei mele stime și bucurie pentru acesta scumpa și mantuitoria cercetare! — — —

Monpensier: — Am a observá, domnulu meu, că mie nu mi-place defeliu modestia pré mare; DTa pari deci forte modestu atătu facie de demnitatea — cătu si de positiunea DTale; — me crede, domnulu meu, că acestu castelu și tóte aceste, ce ve incungiura, vedescu deplinu positiunea proprietariului lor; éra atitudinea precum și renumele DTale denunciea invederatu demnitatea, de care ve impartasiti

Procopio: (Cu superbia.) — Lingusitória! — juru per l'anima mia, că DTa esci intru adeveru atătu de dragalasia și incantatória, incătu — déca asi potè fi pururia lunga drépt'a DTale, asi uită chiaru tóte: trecutu, presente și nu numai viitoriul meu, ci chiaru propriamente și viitoriul acelora, ce este confiatu mie — — ; — astadi te vediu pentru prim'a data; și éta că ai produsu schimbare mare in internulu meu; — — — io, care eram totu-de-un'a rece și scepticu facie de acelu sentimentu, ce se numesce: amoru; și pr'in urmare departe de calea, ce conduce direct la Parnasu, — astadi ghiaciea animei mele pare a se topí la radiele mundrilor tei ochi, — chiaru ea și néu'a la radiele caldurișe ale sôrelui maiestosu — Te iubescu, domnna,

*) generis? Red.

ti-juru; — te iubescu mai presus de tóte! — Oh! — sî DTa nu graiesci neci unu cuventielu la ferbintele meu amoru . . . vorbesce deci, scump'a mea, — că-ci a absorbe dupa buzele DTale pline de farmecu sî gratia cerésea fia-care cuventielu . . . a ti-priví ochii dragalasi de colórea azurului necurmatu . . . sî oh! a ti-asultá fore curmare vócea-ti lina, sonóra, sî placuta . . . sî a sfedea in fine in veci in genunchi, jurandu-ti amoru ferbinte, — ar' fi pentru mine darulu, ce face pre unu neferice — fericiu, — ar fi chiaiea, cu care asi deschide usi'a Eliseului . . . aibi deci gratia, scump'a mea!

Monpensier: (Incantata.) — Domnulu meu! — io sum numai o femeia, sî pr'in urmare mintea femeiei — precum binevoiti a scî — este subordinata animei sale; in anima inse nu suntu neci pre-judetie, neci prerogative, déra neci ratiune; — anim'a femeiei consiste, domnulu meu, numai d'in afecte; a barbatiloru inse — d'in o considerabila dosa de pasiuni, sî de a-ici resulta déra, că poftele barbatiloru sunt fore limita; pe candu ale femeiei, desi nu perfectaminte restrinse, totu-sî se manifestéza celu pucinu in apogeulu afectelor. — — Afectele inse usioru se degeneréza la pasiuni, sî cu deosebi la femei. — Spre a vi dovedi acést'a, domnulu meu, voiu vorbí despre amoru, nu ca affectu, ci ca pasiune. — Amorulu preste totu se pote împartî in trei clase principali: — In amorulu de un'a elipsa, in amorulu de tempu, sî in amorulu permanentu. — — Amorulu de clas'a prima se nasce cu contemplatiunea obiectutui amorului nostru, sî pere asemenea cu delaturarea obiectului; cu alte cuvinte déra: se nasce cu florile sî pere cu florile. — Amorulu de clas'a a duoa se nasce nu atât pr'in contemplatiune, cătu pr'in poterea sî vivacitatea fantasiei, sî astufeliu déra pere cu desamagirea; au cu alte cuvinte: amorulu de natur'a acést'a perdura pone atunci, pone candu susta aprehensiunea simpla a idealului nostru in maréti'a sa splendore; devine acésta aprehensiune ilusoria, atunci sî idealulu nostru devine ilosoriu; sî pr'in urmare amorulu pere. — Éra amorulu de clas'a a trei'a se nasce parte pr'in acceleratiunea contemplatiunei, parte pr'in acceleratiunea fantasiei vivace, sî pr'in urmare pere cu acceleratiunea finala a poterilor nôstre morali; seu cu alte cuvinte: acestu amoru se nasce cu perturbatiunea reflexiunei libere a mintii nôstre, sî apune cu deliriul.... — Astu-feliu déra, domnulu meu, conóscemu trei specie de amoru, la care pote pertineană anim'a barbatiloru sî a femeieloru. — Sà vedem acum: la care specie apartienă barbatii, sî a-nume dupa temperamentulu loru judecati? — Barbatii dupa temperamentulu loru judecati — sunt: a) sentimentalisti, b) sceptici sî c) cu greurusu in capu. — — Sà vedem acum'a déra: cari sunt sentimentalistii, cari scepticii, sî cari cu greurusu in capu? — — Sentimentalisti sunt, domnulu meu, toti poetii, sî deosebi poetii dela „Famil'a.“ — — Sceptici sunt probabilmente toti acei'a, cari de facie te lingu, éra de dosute frigu, precum de exemplu: Tom, Nick s. a. Sceptici sunt de altu-mintrelea toti acei'a, cari nu sunt neci sentimentalisti neci cu greurusu in capu. — — Cu greurusu in capu inse sunt toti acei'a, cari facu politica d'in ori-ce ciorobora — pentru unu toporu; — precum sunt de exemplu: cei de susu d'in Buteau-pesce sî demonstratiunele loru turcofile

— Sî acuma ve intrebui déra, domnulu meu, că la care specie din cele insirate apartiene anim'a DTale?

Procopio: (Tristu.) Drag'a mea! io nu apartienă neci un'a d'in cele insirate; antaiu, pentru că io nu sum neci poetu, neci scepticu, neci cu greurusu in capu; ci sum o specie de ómeni, ce se numesce preatu. Vocatiunea mea de preatu este: *a mancă bine, a bë bine, a comotisá bine sî a nu lucră nemicu;* — totu, ce se intempla afora de mine, mi-e unu „Extra Wurst“, — sî nu taia in resortulu meu. Unic'a impregiurare este, ce me face să esu d'in acésta defensiva, sî a-nume: contemplarea unoru ochi dragalasi — de femeia tenera sî frumósa, — — sî in fine — interesulu, celu ce pôrta fesulu . . . éra in cele ce privesce amorulu meu catra tine, ti-juru pe darulu celu preutescu, că te iubescu, te adoru!

Monpensier: (Perpresa.) Domnule! — nu ve pricepu! — Vorbesei despre amorulu DTale catra mine . . . cu tóte că ne vedem pentru prim'a data . . . nu sciu: vorbesei adeveru, au numai binevoiesci a simulá sî a ti-bate jocu de acésta anima, ce tremura la privirea DTale? Oh! déra ce dicu?! — io sum o femeia, domnulu meu, care ocupu dupa barbatulu meu — o positiune destulu de stralucita in viéti'a sociala; — éra lumea este, domnulu meu, forte rigurosa facie de peccatele sî foredere regile omenesci Omenii — ce e dreptu — staruiescu negrescu in spre a-si ascunde fore-delegile loru d'inaintea lumei, — — cu tóte că — peccatulu remans peccatu chiaru sî atunci, candu enciclicele papali ne ar absolvî de densulu; deci, te rogu

Procopio: — Neci unu „deci“ drag'a mea! — sî deore-ce avem sà devenim inca astazi forte confidenti, te rogu, scump'a mea, a depune titulaturele

Monpensier: (Ca simulare.) — Cum sà nu, — baditia!? forte pucinu pretindi!? — — ca sà nu ti-stricu inse launale, en bien; — le depunu, scumpulu meu, Procopio. —

Procopio: (Cu entuziasmu.) — Oh! cătu esci de amabila sî buna — scump'a mea! — Omulu, ea atare, numai unu scopu are pe acésta lume, sî acestu scopu consiste in a trai bine; spre a potè parveni la acestu scopu maretu, trebuie sà ne luptam. Lupt'a este, drag'a mea, forte varia: unii lupta mai usioru, éra altii mai greu. —

— Natur'a luptei consiste in impreguirari; si aceste aplică mediulcele. Dêca mediulcele aplicande la lupta, se numeseu: ciarlatania, atunci lupt'a e usiora; — d'in contra, dêca acele sunt fatigatórie, oneste sî nobili, — atunci lupt'a devine grea, sî nesuportabila Draga! nu esită . . . io sum destulu de avutu, — — spre a potè face ferice pre o femeia — ca tine; — aibi deci mila de mine că-ci la d'in contra

Monpensier: (Spariata.) Procopio! — pentru mam'a lui Dumnedieu, nu me induce in spitala . . . (Procopio prinde pe Monpensier de bracu sî trece ambii in odaia laterală.)

(Se va urmă)

Anecdota d'in poporu.

Unu flamendu nesocotitu dise o-data catra nevăst'a sa: „măi muiere! pune óla la focu; că eu iau pusic'a d'in cuiu, să me ducu in padure, să im-pusicu iepurele!“. . . .

Provocare publica.

Mai dedesubt subscrisii, adoratori cuprinsului d'in „Telegrafulu Romanu“, fiindu pr'in nescce circumstari nedelaturavere să neatarnatörie de poterile nóstre fisice impedecati, d'a poté luá parte, ca publicu auscultatoriu, la Discursulu teologico-politico-invetiatorescu, tienutu de unu Popa-fiscalăsiu, in gradin'a sondurilor archidiicesane, — fiindu acum'a să convinsi pe deplinire despre bunele intentiuni ale discursului tienutu, inse de noi ne auditu: venim pr'in acestea orduri pre calea lui „Gur'a Satului“, diurnalului nostru oficialu, a provocá pre susu pomenitulu Domnu, ca să fia asè de delicatu și gentilu, să mai rostésca inca o-data discursulu seu despre Absolom Styx și Veronica Capu, — apromitiendu-i, că noi micu cu mare dela Telegrafu să pe telegrafu vomu luá parte activa in profitulu fratilor raniti de unu sange cu noi. *)

Sibiuu, in 10. Fauru st. v. 1878.

Cei dela „Telegrafu.“

Nemicuri.

(§) Septemanele accele erá mai gat'a să iésa ómenii ca reiulu d'in casele loru, spre a se palí la sóre, de nu erá fărtatulu ventu, să-i duduie érasf la sobele calde. — Denique dreptu are tiganulu candu dice: „Ori d'in catrau sufla ventulu, elu totu *rece* sufla.“

(§) Dér in beat'a Romania mai tare se sente candu sufla ventulu celu de la resaritul, disu să muscanescu Aibe-lu foculu!

(§) *In capu de iérrna caletoriau o-data 3 insi: 2 romani și 1 tiganu. Dér erá frigu, de cadeau cörnele de la cai. Vorba se faci, să-si caute frati. Antaiulu romanu dise: eu mi-iau frate pre dragulu de sóre (caldur'a). Cel'a-l-altu romanu dise: eu voiú să-mi iau gerulu. Era tiganulu dise: ba eu me voiú impacá cu fărtatulu ventu, că-ci ahela-i dusimanolu meu celu mai mare.*

— Astufelu facura mai anulu trecutu să betii romani d'in Romani'a, candu se aliara cu celu mai puternicu inimicu alu loru: cu ventulu de la resaritul, cu ventulu muscanescu.

Tiganulu d'in poveste amblă bine, că ilu mai crutiá ventulu, dupa ce să l'a luatu frate.

Nu scimu, déca va fi, séu nu, astu-felu crutiata și Romani'a. Noi ne tememui că nu va ave noroculu tiganului, și aliatulu ei o va bate-o, de o va usucá-o. Alu dracului să fia a-poi acelu ventu de la resaritul

Cantarea lui Lelea la ospetiulu seu.

Frundia verde de bujoriu, —
Di măi Iefto „pe petioru“, —
Di, că joen, să fiu voiosu,
Că-ci acum sum norocosu.

Ce e dreptu multu m'am truditu,
Pon' noroenlu am gasitul,
Că-ci am fostu ca petitorul
Celu pucinu d'optu-dieci de ori.

Diece fete-am logoditul,
Inse nóa-am pacalitul,
Că-ci le-am lasatu ca mirese,
Facendu-li multe spese.

Să p'a diecea'si să lasatu,
Dér' cu draculu a lueratul:
M'a vrajitu să m'a orbitu,
Să de minte m'a scintitul.

Multi se mira: ce-am facutu
Ca să-unu clericu absolutu?
Să-mi vorbesu totu de „canóne“,
Dér' eu dicu că-su vorbe góle.

Unii vreau procesu să-mi faca,
Macar să-i coste o vaca,
„Macar că dau să o măia,
Numai popa să nu fia“. . . .

Altii lueră, se trudescu,
Ca să nu me preotescu,
Ci să mergu la militia,
Că n'am dreptu la preotia.

Susu in susu olög'a mea,
Sari să frica tu n'avea,
Lasa faca ei ce vreau,
C'a-scápă nu-e lucru greu.

Susu in susu să hop hop hop,
Fa-me Dómne-unu protopopu,
Că licentia asă dă
Celui care m'ar rogá.

Hop hop hop să éra hop, —
Fa-me Dómne-unu episcopu,
Să dispendiezu p' ori-si-cine
Care dreptu **de-a casa vine**.

Frundia verde, barlaboi, —
Vivant esti'a amenduoi!
Să traiésca pung'a grasa!
Că de nime-atunci nu-mi pasa

Dí măi Iefto! nu glumi;
Di, că jocu pon' m'oioi popí;
Dí să jóce să Huzat,
Si eu Jul'a celu buzatu.

Chent'a.

*) Intielegendum „Gur'a-satulni“ despre deosebita însemnatate a tractatului d'in cestiunc, să de parte de ori-ce coloritu politiciu, se tiene îndreptătitu a cere la tempulu seu dela autoru dreptulu d'alu publică per extensum in organulu seu oficialu. — Credemui, că domnulu autoru va fi asè de bunu — să ni va tramite manuscrisulu cătu mai curendu pentru scopulu indicatul.

La atitudinea Rusiei in cestiunea Besarabiei,

gasim in „Romanulu“ o buna parabola.

Ea suna asìe:

— „Unu cetatién trece pe podulu gärlei. Aude unu strigătu; se uita, vede unu omu intr'o vultóre, sare in apa, ii da mana de ajutoriu sì esu amenduoia la malu.

Ajunsu a-ci cetatiénulu vede, cà omulu, carui'a i-a datu ajutoriu fratiescu este chiaru acel'a, carui'a i-a fostu inchiriatu o parte d'in cas'a lui, sì pléca a-casa amenduoia, multiumiti unulu de altulu.

Peste căte-va dile vine terminulu pentru plat'a chiriei, conformu contractului; proprietariulu cere plat'a; chiriasíulu ii respunde:

— Nu mai sum detorius à-ti platescu.

— Pentru ce?

— Fiindu-cà invoiél'a nôstra a fostu, sà-mi dai cu chiria o parte d'in cas'a domniei-tele.

— Ei bine, nu ti-am datu-o?

— Da, mi-ai datu o; inse candu am facutu contractulu a fostu vorb'a *de cas'a ce aveai, sì domni'a ta in acestu intervalu ai mai cumparatu o casa.*

Mai este ce-va:

Candu am facutu contractulu erá intielesu cà domni'a ta vei stá in odâile domniei tele sì eu voi ocupá pe cele inchiriate. *Domni'a ta inse ai esitu d'in odai, ai saritu in apa, sì, espuindu-ti vieti'a, ai venitu sì mi-ai datu o mana fratiésca, candu eram intr'o vultóre; deci singuru ti-ai caleatu contractulu; deci nu-ti mai detorescu chiria stipulata!*“

* * *

— Asìe este, cà acestu argumentu alu chiriasíulu nu pote provocá de cătu surisulu, gospodine rus?! . . .

Lucruri vechi d'in nou aplicate.

Venindu o-data imperatulu Iosifu pr'in comitatulu Küküloului cu unu caru cu siese cai, a voitù sà tréca peste podulu Ternavii d'in Strimboiu, unde togma lucrá mai multi ómeni la redicarea sfantiului.

— „Fugiti d'in drumu“ — strigă unu svàtasi u catra lueratori! —

— „Déca dora — nu-e domnulu solgabiràu!“ respunsera lueratorii. —

Magazinulu lui „Gur'a-satului.“

O carta de bucate moderna.

Pe strad'a pescariloru d'in Aradu se afla unu boltariu de jidovu, care tiene intr'altele sì diferite bucate reci in bolt'a sa spre vendiare. Pe aripele uslei dela bolta se afla döue table, d'ntre cari pe un'a sunt insirate bucatele in urmatoriulu ordu:

Gemischte Esswaaren:

Krammeln,
Preßwurst,
Sulz,
Speck,
Salami,
Liptauer Räje,
Petroseum,
Wagenschmier,
Terpenfin, etc.!

Apetitu bunu poftim!

Draculu l'a dusu.

Tieganu-e bolnavu, mai mortu,
Colo 'n fundulu celu de cortu,
Sì parpangelu-i iubitu
Lunga densulu s'a ivitu,
Spunendu-i, cà-i pare reu,
De-a perde pe dad'a seu.
Deci se pune sì se duce
L' archangelu, popa sì cruce,
Rogandu-i, ca sà nu duca
Pre dad'a seu, dad'a Luca. —
Déca toti ii apromise,
Era a-casa se duse
Sì dice: audi mo dado,
Ada man'a 'ncóce, ad'o.
Cà-ci cu toti 3 am vorbitu:
Toti 3 mi-au fagaduitu,
Cà nu te-oru duce de locu;
Hai dada, siedi lunga focu! . . .
Dér betranulu nu se pote
Scolá d'in patulu de mórtie,
Sì cà-ci erá in lungóre,
Peste pucinelu tempu, móre.
— No! da ce pote sà fia?
Dise fiulu d'omenia,
Cine pote ca sà duca
Pre dad'a meu, dad'a Luca,
C'archangelu, popa sì cruce
Toti au dîsu cà nu l'oru duce;
Toti 3 mi-au fagaduitu:
Sì-acumu éta-a muritu?!. . .
— Acum' vediu, reu am lucratu,
Dracului n'am colindatul,
Sì, dicu Dieu, elu l'a luatul! . . .

Anecdote.

Unu teneru a fostu tramsu in strainetate, ca să-si completeze studiile; după cătu-va timpu inse parintii ne mai tramitiendu-i bani, elu a inceputu a-si vinde studiile (cărțile). Într-o epistola adresata parintilor sei, dice:

„Bucura-te tata, că acum traiescu d'in studii!“

— Bine Iuone, ieri ti-am datu 2 fiorini, ce ai facutu cu ei?

— D'a-poi cu unulu mi-am platit u detori a intr'unu locu.

— Sî cu celu-al-altu?

— De celu-al-altu am beutu, că ci mi-a fostu frica, ca să nu-lu cheltuescu.

— Ai arestatu socotél'a dumitale pîrîtului? — intrebă unu advocatu pre clientulu seu.

— Da, am arestatu-o!

— Ei! sî ce ti-a disu elu?

— A disu să me ducu la draculu eu dens'a.

— Ei! sî dumnea-ta ce ai facutu?

— Am venit u la dumnea-ta.

Óre cine se faliă într-o adunare, că la glasulu lui celu tare, echo i repetă vorbele de căte trei ori. Unulu d'in auscultatori, vrendu să nu se lase neci elu mai slabu, a disu, că la mosi'a sa are unu echo, care candu dice elu „buna deminéti'a“, echo i respunde: „multiamu dumitale domnule!“

Tand'a si Mand'a.

T. Mâi frate Mando, iscutitule, ce cugeti tu despre votarea trecerei in discusiuie speciala a proiectului pentru vam'a-unguresca?

M. Hm. Multu mi-am batutu capulu pone am aflatu, că numai deputatii croatilor si ai sasilor lu-au scapatu si scutitul pre Tus'a de catastrofa, ce-lu totu mai ascépta incă.

T. Ocociu esci tu frate. — Numai acum'a vedu io, că sasii si croatii au facutu pactu cu ministru presiedintele, pentru inseminate castiguri a-buna séma!

M. Firesce unu bunu geshäft. **Croatii capeta Fiume — cu totu calabaliculu, — éra sasii voru mai capetá unu fspanu à la Betlehemu, sub titulu de recompensiune.**

T. Destulu frate — că-mi ajunge acum'a.

T. Mando, tu că auscultatoriu alu santei globanii, trebuie să-mi spuni motivulu celu adeveratu teologicopoliticu, că de ce in diu'a de astadi, candu mai multi sunt pregatiti pentru viétila muceniscésca, nu se mai facu santi, ca pre vreimea celoru patrudieci de santi d'in ezerulu Lebastii si ca santulu Nichifor si alti santi.

M. Io nu me tienu de **infalibilitatea reposatua** cu Pius alu IX. si de aceea ti-spunu francu, fore de

temerea anafemei, că de aceea nu se mai facu santi in diu'a de astadi, că nu mai au trecere la publicu. *)

T. Favere linguis, pentru Ddieu ce ai vorbitu să-ti puni capulu si să mai dai si bani.

T. Spune-mi frate că de ce se va tienè Rusia mai tare: de contractulu d'in Parisu, ori de conventinnea d'in 16. aprile 1877?

M. Rusia se tiene mai tare de Besarabi'a cedata romanilor după resboiulu d'in Crime'a.

T. Nu se poate cocóne, ca nu-e ratiune, nu-e consecuinctia morale.

M. Ce furcotintia iti mai trebue mèi. Seii că cu domnii mari, nu-e bine să mananci cercese d'intru-n blidu?

T. Bine dici frate, ai dreptate.

T. Mando, tu ca capulu administrativu politice alu ministeriului mi-ai pot spune, că cari sunt motivele legislativu politice ministeriali la ordonantia cea noua noutia a ministrului pe d'in Iaintru Tus'a, că: d'in prim'a Ianuarie 1878. — economii plateșcu pe unu pasișiu 1 fl. timbru si 1 fl. 5 cr. bani gat'a, éra dilerii unu timbru de 15 cr. si 10 cr. bani gat'a?

M. Neucu mai poti tu fi, de neci otăt'a nu ai potutu bagă in glavatien'a ta. E lucru, frate, cunoscutu chiaru si babeloru, că sfetniculu hodorogeloru d'in Iaintru tacsele depe pasișuri solvite in bani gat'a le au destinatu pentru ajutorarea ranitilor romani la Pleven'a. **)

T. Hop-in-tiolu. Ast'a-mi place. Domne ajuta la fratiștate și ecuitate.

Trénc'a si Flénc'a.

T. Domnedieu să-lu tienă pre dragalasulu dascalutiu celu frumosu, că a tienutu a-séra la ospetiulu lui Frigare Uscata unu toastu pentru emanciparea femeilor.

F. Tiucu-i gur'a, că cumu mi a mai placutu si mie, de l'am ochitu asî de tare cu magnetulu meu, in cătu de lunga barbatu me a luat u celu d'antău cadrilu.

T. De ar dă Ddieu să se faca numai mai curendu popa, ca să ne ispoveduim lui spre iertarea pecatelor.

F. Ce mai popandru va fi elu pentru noi, cele emancipate! Abea asceptu mantuirea de pecate.

T. Da óre ce a fostu causa, de representanti'a opidului nostru a distituitu pre straj'a, vindecatoriulu bolelor nôstre celoru cumplite?

F. Niculitia venindu a-séra tardiu dela lelea „**Maiti'a**“, mi spuse, că d'in motivulu, că milostivulu doctoru in maracine, usuandu de pré increderea nostra femeiesca, a scirbitu in increderea loru catra noi.

T. Bog-da-proste Stanco.

*) Ba poate pentru că nu mai au locu in calendariu. G. S.

**) Asî; candu neci balulu tenerilor romani d'in Aradu nu s'a facutu in acestu scopu primordial.

G. S.